

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.9.2001
KOM(2001) 503 endelig

2000/0183 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske
kommunikationsnet og -tjenester

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

1. BAGGRUND

I juli 2000 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (KOM(2000)392 - C5-0429/2000 - 2000/0183 (COD))¹. Det skulle vedtages efter den fælles beslutningsprocedure i henhold til traktatens artikel 251.

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse forelå den 1. marts 2001².

Regionsudvalgets udtalelse forelå den 14. december 2000³.

Den 12. juni 2001 vedtog Europa-Parlamentet en række ændringsforslag ved førstebehandlingen⁴.

Dette reviderede forslag fra Kommissionen fremlægges i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 250, stk. 2, sin holdning til de ændringsforslag, som Parlamentet vedtog den 12. juni 2001.

2. MÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Direktivet om forsyningspligt og brugerrettigheder har til formål at sikre udbuddet af forsyningspligtgydelser inden for offentlige telefontjenester i et mere konkurrencepræget miljø, sammen med bestemmelser om at finansiere udgifterne til forsyningspligtgydelser på den mest konkurrencemæssigt neutrale måde. Det fastlægger også rettighederne for brugere og forbrugere af elektroniske kommunikationstjenester sammen med de tilhørende pålæg og forpligtelser. Direktivet skal sikre interoperabilitet af forbrugernes digitale tv-udstyr og udbuddet af visse obligatoriske tjenester såsom faste kredsløb. Det anerkender medlemsstaternes ret til at fastlægge transmissionspligt for visse radio- og tv-udsendelser til udsendelse over bestemte net med henblik på at sikre almen adgang til bestemte programmer. Direktivet sikrer også, at netoperatører videresender opkald til den nye europæiske regionalcode 3883, som ITU har tildelt det europæiske telenummereringsområde (European Telephony Numbering Space).

3. BEMÆRKNINGER TIL PARLAMENTETS UDTALELSE

3.1.1. Sammenfatning af Kommissionens holdning

Kommissionen kan enten delvis, helt eller principielt støtte størstedelen af de ændringsforslag, som Parlamentet har vedtaget. Mange af ændringsforslagene styrker eller tydeliggør Kommissionens oprindelige forslag.

---

¹ EFT C 365 af 19.12.2000, s. 238.

² EFT C 139 af 11.5.2001, s. 15.

³ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 60.

⁴ EFT C .....

3.2. Ændringsforslag vedtaget af Europa-Parlamentet ved førstebehandlingen

Europa-Parlamentets ændringsforslag

Ved førstebehandlingen vedtog Europa-Parlamentet 65 ændringsforslag til Kommissionens oprindelige forslag.

Ved plenarmødet blev 60 ud af 62 ændringsforslag fra Retsudvalget vedtaget, herunder 18 som direkte var taget fra udtalelsen fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi via den udvidede Hughes-procedure. Ud af de 14 ændringsforslag, som blev fremsat ved plenarmødet, blev 5 vedtaget, så der i alt blev vedtaget 65 ændringsforslag af Parlamentet ved førstebehandlingen.

Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret

Følgende ændringsforslag blev helt, delvis eller principielt accepteret af Kommissionen: 2, 4 til 33, 35 til 39, 41, 42, 44 til 47, 49, 52, 53, 54, 57, 58, 60 og 70. Mange af Parlamentets ændringsforslag indeholdt flere elementer, som kunne adskilles. Visse af ændringsforslagenes elementer kunne accepteres af Kommissionen, medens andre ikke kunne accepteres. I punkt 3.2.2. redegøres for Kommissionens holdning til alle aspekterne i de ændringsforslag, som delvis blev accepteret, dvs. både de dele, som kunne accepteres af Kommissionen, og de dele, som ikke kunne accepteres.

Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen ikke har accepteret

Følgende ændringsforslag blev ikke accepteret af Kommissionen: 1, 3, 34, 40, 43, 48, 51, 55, 56, 59, 61, 66, 72 og 73. Nærmere forklaringer findes i punkt 3.2.1.

3.2.1 Detaljerede oplysninger om ændringsforslag, som ikke blev accepteret af Kommissionen

Ændringsforslag 1 og 37 (Sikkerhedsspørgsmål)

Parlamentets ændringsforslag havde til formål at indføre nye foranstaltninger vedrørende sikkerhedsspørgsmål i direktivet om forsyningspligt, herunder netsikkerhed og risikoen for brud på netsikkerhed, som ikke alene allerede er medtaget i direktivet om datasikkerhed; ændringsforslagene duplikerer bestemmelserne i direktivet om datasikkerhed. Kommissionen mener ikke, der er behov for de samme foranstaltninger i to direktiver, der udgør en del af en sammenhængende pakke. Det kan desuden medføre forvirring i forbindelse med håndhævelsen, idet man kunne formode, Fællesskabets institutioner forsøgte af nå forskellige mål med de samme bestemmelser i to forskellige direktiver.

Ændringsforslag 3 og 43 (Det europæiske telenummereringsområde)

Ændringsforslag 3 og 43 gør indførelsen af den europæiske regionalkode "3883" afhængig af en evalueringsrapport fra Kommissionen. En undersøgelse som den, der opfordres til i ændringsforslag 3 og 43, er allerede gennemført på Kommissionens vegne. Undersøgelsen konkluderede, at der var en potentiel efterspørgsel og støttede oprettelsen af et europæisk telenummereringsområde med et europæisk regionalnummer. Dette nummer er nu blevet tildelt af ITU. Kommerciel udnyttelse af tjenester, der er sammenkædet med sådan et nummer, vil give europæiske firmaer mulighed for at udvikle paneuropæiske tjenester, som anvender ét telefonnummer i hele Europa. Rådet har to gange støttet oprettelsen af et europæisk nummereringsområde. At gennemføre en yderligere undersøgelse som

forudsætning for nummerets indførelse ville sætte spørgsmålstegn ved den politiske vilje, som allerede er til stede.

Ændringsforslag 34 (Forbrugeraftaler)

Kommissionen er af den opfattelse, at Parlamentets ændringsforslag nr. 34, som pålægger rimelige og gennemsigtige vilkår og klausuler i forbrugeraftaler, som skal være affattet på et klart og letforståeligt sprog, er en kopi af de gældende fællesskabsforanstaltninger vedrørende forbrugerbeskyttelse i direktiv 97/7/EF og 93/13/EØF.

Ændringsforslag 40 (Telefonistekspederede tjenester og nummeroplysning)

Parlamentets ændringsforslag indebar, at telefonistekspederede tjenester og nummeroplysningstjenester skulle være gratis eller koste et minimalt beløb. Kommissionen har to grunde til at afvise dette forslag. Telefonistekspederede tjenester og nummeroplysningstjenester er en del af forsyningspligten og skal være tilgængelige for alle abonnenter til en rimelig pris, og de overvåges af de nationale regeludstedende myndigheder, som har ansvaret for overvågning af forsyningspligtstjenester. Desuden leveres nummeroplysningstjenester nu af operatører i fri konkurrence. Foruden den forsyningspligtige nummeroplysninger kan slutbrugerne derfor anvende andre oplysningsregistre, enten i elektronisk eller trykt form. Hvis nummeroplysningstjenester gøres gratis eller kun koster et minimalt beløb, fører det til overregulering, som kvæler konkurrencen inden for levering af denne tjeneste.

Ændringsforslag 48 (Adgang til tjenester med betinget adgang)

Parlamentets ændringsforslag 48 gik ud på, at radio- og tv-selskaber skulle have adgang til tjenester med betinget adgang og tilknyttede faciliteter, der er nødvendige for offentlighedens modtagelse af nærmere angivne radio- og tv-udsendelser, og at det sikres, at sådanne radio- og tv-udsendelser er let tilgængelige og gives en fremtrædende plads i programsøgesystemer eller elektroniske programguider. Dette ændringsforslag indeholder to dele, som begge blev afvist af Kommissionen af forskellige grunde. Den første del af ændringsforslaget vedrørende adgang til tjenester med betinget adgang og tilknyttede faciliteter er allerede omfattet af bestemmelserne i direktivet om adgang og samtrafik, hvis bestemmelser giver radio- og tv-selskaber adgang til tjenester med betinget adgang og tilknyttede faciliteter på ensartede, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår. Den anden del af Parlamentets ændringsforslag, som går ud på at sikre, at sådanne radio- og tv-udsendelser er let tilgængelige og gives en fremtrædende plads i programsøgesystemer eller elektroniske programguider, er en foranstaltning, som vedrører regulering af indholdet. Denne del af Parlamentets ændringsforslag behandler dermed spørgsmål, som ikke blot ligger uden for anvendelsesområdet af direktivet om forsyningspligt, men også uden for hele reguleringspakkens anvendelsesområde.

Ændringsforslag 51 (Jævnlig gennemførelse af markedsanalyse)

Parlamentets ændringsforslag pålægger de nationale regeludstedende myndigheder at gennemføre en markedsanalyse af udbuddet af faste kredsløb på deres område hvert år. Kommissionen mener, at dette tidsrum er for kort.

Ændringsforslag 55 (Behandling af klager)

I henhold til ændringsforslag 55 skal der i hver medlemsstat oprettes et nationalt klagekontor med "ubureaukratiske" procedurer. Selv om Kommissionen er velvilligt indstillet over for hensigten med ændringsforslaget, anses det for at være for restriktivt og respekterer ikke nærhedsprincippet.

Ændringsforslag 56 (Bestemmelserne i Bilag I om frakobling)

Parlamentets ændringsforslag 56 fratager i forbindelse med manglende betaling af regninger medlemsstaterne deres bestemmelsesret ved at kræve, at opkald, som er gratis for abonnenten skal kunne foretages, f.eks. indgående opkald, i perioden forud for fuldstændig frakobling. Kommissionen mener, det er mere hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at være fleksible for så vidt angår foranstaltninger ved manglende betaling. Bilaget bestemmer allerede, at frakobling på grund af manglende betaling først bør ske efter en varsling. I bilaget gives medlemsstaterne mulighed for at indrømme en frist før fuldstændig frakobling, hvor gratis opkald stadig er mulige, og Kommissionen mener, at det er tilstrækkeligt.

Ændringsforslag 59 (Sletning af en henvisning til moms lignende opkrævningsystemer)

Parlamentet foreslår, at afsnit 3 i del B af bilag IV udgår. I afsnittet foreslås, at medlemsstaterne bør overveje at opkræve bidrag via en momsordning for operatører og tjenesteudbydere for at skabe en gennemskuelig og konsekvent ordning. Opkrævning af sektorens bidrag til finansieringen af forsyningspligttydelser ved hjælp af enkle og effektive opkrævningsmetoder bliver sandsynligvis vanskeligere i fremtiden. Kommissionen mener, at en alternativ metode som f.eks. en moms lignende afgift for sektoren bør være en mulighed. Med tiltagende konvergens vil det i fremtiden blive vanskeligere at forvalte traditionelle forsyningspligtfonde.

Ændringsforslag 61, 72 og 73 (Bilag VI Interoperabilitet mellem digitalt forbrugerudstyr)

I Parlamentets ændringsforslag 61 krævedes, at der skulle være en fælles grænseflade på alle tv-apparater i Fællesskabet, så forbrugeren kan anvende sit apparat sammen med alle dekodersystemer. Kommissionen er enig i, at målet er at opnå interoperabilitet, men afviste ændringsforslaget, da det er mere restriktivt end nødvendigt og omfattet af bestemmelserne i afsnit 2 i bilag VI. I henhold til ændringsforslag 72, skal alt terminaludstyr, som er udstyret til gengivelse og udførelse af digitale interaktive indhold, være således indrettet, at forbrugeren har uhindret adgang til ekstratjenester, som transmitteres ukodet. Dette udstyr skal derfor opfylde den åbne MHP-standard. Kommissionen afviste ændringsforslaget af flere forskellige grunde. Udtrykket "terminaludstyr" omfatter uhensigtsmæssigt mange ting, som f.eks. telefoner og personlige computere. Udtrykket "digitale interaktive" er både for bredt og for vagt, og det er heller ikke acceptabelt at gøre MHP-standarden obligatorisk. Indførelsen af MHP bør ske på frivillig basis med branchens medvirken. Kommissionen støtter MHP, men finder det ikke passende, at gøre MHP obligatorisk.

Ændringsforslag 66 (Artikel 7, Særlige foranstaltninger for handicappede og brugere med særlige behov)

Med ændringsforslag 66 blev udtrykket "telefonitjenester" ændret til "elektroniske kommunikationstjenester", hvilket ville udvide anvendelsesområdet for forsyningspligttydelser til handicappede og brugere med særlige behov uden en analyse af, om foranstaltningen er

ønskelig eller berettiget. Kommissionen finder foranstaltningen uforholdsmæssig på nuværende tidspunkt.

3.2.2 Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som helt, delvis eller principielt blev accepteret af Kommissionen

Ændringsforslag 2 og 24 til 30 (Betragtning 19 og Artikel 16 Regulering af detailtakster)

Med ændringsforslag 2 indførtes to ændringer af direktivets betragtning 19, idet der blev fjernet en henvisning til eksklusive rettigheder og tilføjet tekst, som gør det klart, at regulering af detailmarkedet kun tillades, hvis engrosregulering viser sig at slå fejl. Kommissionen kan acceptere den første ændring fuldt ud og den anden principielt, idet det kan accepteres, at engrosregulering foretrækkes frem for detailregulering, men der er stadig brug for nogen grundlæggende regulering af detailmarkedet i forbindelse med udbud af telefonitjenester, hvor der er tale om en stærk markedsposition.

De to foreslåede ændringer i ændringsforslag 24 kunne kun delvis accepteres af Kommissionen. Den første ændring, som pålægger de nationale regeludstedende myndigheder at gennemføre en analyse af markederne for faste kredsløb hvert år, finder Kommissionen for byrdefuld og for kunstig. Rammerne bør være fleksible og de nationale regeludstedende myndigheder bør gennemføre analyser, når der er behov for det. Den anden ændring gik ud på at kræve, at nationale regeludstedende myndigheder skulle gennemføre en offentlig høring vedrørende regulering af detailtakster; en ændring, hvis princip Kommissionen kunne acceptere.

Ændringsforslag 25 ændrede artiklens indhold til at være en mere generel regulering af detailtaksterne og omfattede foranstaltninger vedrørende tilrådighedsstillelse af faste kredsløb. Kommissionen erkender, at det er nyttigt at kombinere bestemmelser fra forskellige steder i direktivet, som pålægger operatører, der har en stærk markedsposition, forpligtelser, men den foreslåede formulering kunne ikke accepteres. Ændringsforslaget indførte også en sammenkædning med engrosregulering for operatører med en stærk markedsposition i direktivet om adgang og samtrafik, som Kommissionen principielt kunne acceptere, men mente, at formuleringen bør undgå at sammenfatte tjenester via faste kredsløb og telefonitjenester til et eneste detailmarked for tjenester.

I ændringsforslag 26 krævedes, at de nationale regeludstedende myndigheder iværksætter korrigerende foranstaltninger for at behandle berettigede klager og sikrer fri konkurrence i tilfælde, hvor brugeres eller forbrugeres behov ikke dækkes af et nationalt eller grænseoverskridende marked. Kommissionen er enig i at både engrosregulering og regulering af detailmarkedet kunne være et relevant middel til at løse sådanne problemer. De nationale regeludstedende myndigheders indgriben bør dog være sammenkædet med lovpakkens særlige mål som helhed og ikke til klager som sådan.

I ændringsforslag 27 blev udtrykket "detailtaksterne" til "detaileddet" og der indsattes et "eventuelt" før "de omkostningsregnskabsystemer, de pågældende virksomheder benytter", hvilket Kommissionen accepterede som værende i overensstemmelse med ændringsforslag 26. I ændringsforslag 28 blev udtrykket "detaileddet" også indsat i artiklens stk. 5, hvilket er i tråd med de to foregående ændringer. Ændringsforslaget sammenkædede også omkostningsregnskabsystemerne til de nationale regeludstedende myndigheders politikker, principper og metoder, hvilket Kommissionen accepterede, samtidig med at den afviste den del af ændringsforslaget, som slettede kravet til de nationale regeludstedende myndigheder om at udgive en erklæring om overensstemmelse med lovgivningen.

I ændringsforslag 29 blev udtrykket "detailedet" også indsat, hvilket Kommissionen accepterede som værende i tråd med de foregående ændringer. I ændringsforslag 30 krævede Parlamentet, at virksomheder, der er forpligtet til at basere deres takster på omkostningerne, offentliggør oplysninger om rabatordninger. Kommissionen accepterede princippet i ændringsforslaget, men mener, at det ville være bedre at sammenkæde forpligtelsen til offentliggørelse med en stærk markedsposition frem for det forhold, at taksterne skal være omkostningsbaserede.

Ændringsforslag 4 og 44 (Betragtning 27 og artikel 24 Tilvejebringelse af supplerende faciliteter)

Parlamentets ændringsforslag indfører en sætning, som fremhæver, at udviklingen af tonesignaler og nummervisning på paneuropæisk plan vil gavne forbrugerne og støttes via direktivet. Kommissionen accepterede Parlamentets tilføjelse. Ændringsforslag 44 pålagde medlemsstaterne at stille yderligere faciliteter til rådighed i den udstrækning det er teknisk muligt og økonomisk bæredygtigt, samt at fremme adgangen hertil på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne. Kommissionen afviste den første del af ændringsforslaget, men accepterede den anden del, som lukker et hul i den gældende lovgivning.

Ændringsforslag 5 og 18 (Betragtning 32 og artikel 11 Kvaliteten af tjenester, der leveres af udpegede virksomheder)

Ændringsforslag 5 støttede samregulering med henblik på fremme bedre kvalitetsnormer og en højnelse af serviceniveauet samt forudsiger fjernelse af formel regulering alle steder, hvor samregulering indføres. Ændringen bestemmer, at samreguleringsmekanismer skal følge de samme principper som formel regulering. Kommissionen kan kun i princippet acceptere, at samregulering kan være en passende måde at fremme bedre kvalitetsnormer og en højnelse af serviceniveauet. Kommissionen finder resten af ændringen for restriktiv. Der kan være behov for at bibeholde formel regulering, selv hvor samreguleringsmekanismer anvendes. Ændringsforslag 18 udvider omfanget af forpligtelser vedrørende kvalitet og kontrol i forbindelse med forsyningspligten til også at omfatte foranstaltninger for handicappede brugere. Kommissionen hilser denne udvidelse til også at omfatte handicappede brugere velkommen, selv om der først skal udarbejdes parametre for kontrollen.

Ændringsforslag 6 (Artikel 1 Anvendelsesområde og formål)

Med ændringsforslag 6 indføres mindre ændringer i formuleringen af artiklens stk. 2, og der indføres en ny artikel 3, som fastlægger brugerens og forbrugers rettigheder samt et minimum af tjenester af en nærmere angiven kvalitet, som alle brugere og forbrugere bør have adgang til til rimelige priser, uden at dette resulterer i konkurrenceforvridning. I det nye stk. 3 nævnes også, at direktivet fastsætter målsætninger med hensyn til udbud af en række obligatoriske tjenester, som f.eks. tilrådighedsstillelsen af faste kredsløb. Kommissionen accepterer ændringerne, som i utvetydige vendinger gengiver direktivets mål, som ikke var afspejlet i det oprindelige forslag.

Ændringsforslag 7 (Artikel 2 Definitioner)

Parlamentets ændringsforslag indfører tre nye elementer i definitionerne, hvoraf Kommissionen kan acceptere to. Ændringerne af definitionen af "offentlig telefonnet" er en nyttig tydeliggørelse af det oprindelige forslag. Den tredje ændring var tilføjelsen af udtrykket "tilknyttet tjeneste" og en definition heraf. Kommissionen mener ikke, der er behov for udtrykket i direktivet, idet den foreslåede definition dækker visse telefonistjenester, som

tænkes medtaget i definitionen af *offentligt tilgængelig telefonitjeneste* i artikel 2 e). Det andet aspekt i den foreslåede definition vedrørende elektroniske programoversigters præsentationsdel; det er et spørgsmål om indholdsregulering, der ikke er omfattet af den nye lovpakke og der er derfor ikke brug for en definition i nærværende direktiv.

Ændringsforslag 8 (Artikel 3 Tilrådighedsstillelse af forsyningspligtydelser)

Ændringsforslaget tilføjer "konkurrencemæssig neutralitet" til listen over principper for varetagelse af forsyningspligten. Kommissionen finder, at udtrykket på en fin og hensigtsmæssig måde giver udtryk for den grundlæggende balance, der skal nås ved finansiering af almen adgang til tjenester set i sammenhæng med et stadig mere konkurrencepræget marked generelt.

Ændringsforslag 9 (Artikel 4 Udbud af fastnetadgang)

Parlamentet foreslog tre forskellige ændringer til direktivets artikel 4 for så vidt angår definitionen af forsyningspligtydelser. Udtrykket "effektiv" blev tilføjet til adgang til Internettet, hvilket pålægger medlemsstaterne at tage højde for den gængse teknologi ved fastsættelsen af transmissionshastigheder, og at der ikke fastsættes hastigheder ud over, hvad den brede offentlighed har til rådighed. Kommissionen mente, at en tilføjelse af udtrykket "effektiv" til adgang til Internettet kunne skabe uønsket forvirring og manglende konsekvens ved gennemførelsen og afviste derfor ændringen. Med hensyn til hvilke transmissionshastigheder, der skal overvejes for adgang til Internettet som en del af forsyningspligtydelserne, er det korrekt at henvise til de hastigheder, der faktisk bruges af den brede offentlighed og ikke hastigheder, som den brede offentlighed har til rådighed. Kommissionen afviste formuleringen, som var alt for bred. Kravet om, at medlemsstaterne skal tage højde for den gængse teknologi ved fastsættelsen af transmissionshastighederne er dog en relevant faktor, som nøje må vurderes i forbindelse med den gældende situation. Den kvalitet, der opleves af en bruger, som ringer op, er afhængig af forhold uden for netoperatørens eller internetudbyderens kontrol. Der må gennemføres en overordnet vurdering af, hvad der er hensigtsmæssigt. Kommissionen accepterer derfor princippet bag ændringen, men mener, at den tilgrundliggende tanke bedst medtages i en betragtning.

Ændringsforslag 10 (Artikel 6 Offentlige betalingstelefoner)

Parlamentet foreslog at ændre ordlyden for at tydeliggøre, at medlemsstaterne kan afstå fra at pålægge visse forpligtelser (vedrørte ikke den danske tekst). Kommissionen anså det for at være en forbedring af det oprindelige forslag.

Ændringsforslag 11 (Artikel 7, Særlige foranstaltninger for handicappede og brugere med særlige behov)

Parlamentets forslag ville have flyttet artiklen til kapitlet om brugeres og forbrugeres interesser og rettigheder; ændringsforslaget omfattede også tilføjelsen af en bestemmelse om, at medlemsstaterne efter offentlig høring skal definere, hvad der forstås ved brugere med særlige behov. Kommissionen afviste den første del af ændringsforslaget, da artiklen er en integreret del af det sæt tjenester, som er fastlagt i kapitlet om forsyningsikkerhed, hvor denne bestemmelse hører hjemme. Kommissionen hilser indførelsen af en offentlig høring med henblik på at fastlægge behovene for brugere med specielle behov velkommen.

Ændringsforslag 12 og 13 (Artikel 8 Udpegelse af virksomheder)

Ændringsforslaget gik ud på, at det var de nationale tilsynsmyndigheder, der skulle komme med forslag til en eller flere virksomheder, som udpeges til at sikre leveringen af forsyningspligttydelser. I ændringsforslaget var en særlig fremhævelse af behovet for at dække hele det nationale område også taget ud, og der var tilføjet tekst, som tydeliggjorde muligheden for at opdele forsyningspligten efter geografisk område eller tjeneste. Kommissionen kunne ikke acceptere de to første ændringer. En medlemsstats afgørelse bør ikke være afhængig af indlevering af forslag fra den nationale regeludstedende myndighed, og sletningen af kravet om at dække hele det nationale område opvejes ikke af den nyindsatte tekst i forslaget. Den nyindsatte tekst kunne Kommissionen acceptere fuldt ud. Parlamentet foreslog i ændringsforslag 13, at der indsættes et krav om offentlig høring i forbindelse med tildelingsstrategien for forsyningspligttydelser. Kommissionen hilste den forbedrede gennemsækelighed i proceduren for udpegelse af leverandører af forsyningspligttydelser velkommen. Den anden del af ændringen bestemte, at netintegritet samt tjenestens kontinuitet og kvalitet skulle sikres. Kommissionen kan godkende dette i princippet, men ønsker det fastholdt i en separat artikel.

Ændringsforslag 14 og 15 (Artikel 9 Takstniveau og takststruktur)

Parlamentet foreslog i ændringsforslag 14, at ændre artiklens titel til "Rimelige takster", hvilket Kommissionen accepterede. I ændringsforslaget indgik også en detaljeret beskrivelse af de takster, der skulle overvåges, og proceduren for overvågning, som Kommissionen i begge tilfælde fandt for detaljeret. Ændringsforslaget bestemte også, at alle befolkningsgrupper, herunder personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov, skulle have adgang til og skulle kunne anvende telefonistjenesten. Kommissionen hilste denne tilføjelse velkommen. Parlamentets ændringsforslag 15 ændrede beskrivelsen af forbrugere med ret til særlige takstvilkår og gjorde det oprindelige forslag klarere, så begge dele kan accepteres af Kommissionen.

Ændringsforslag 16 og 17 (Artikel 10 Særlige bestemmelser om rimelige priser og udgiftskontrol)

I ændringsforslaget indgik en anden formulering vedrørende levering af yderligere tjenester, som forbedrede den oprindelige tekst og kunne accepteres af Kommissionen. Ændringsforslag 17 er en formulering, som tydeliggør den oprindelige tekst og kan accepteres af Kommissionen.

Ændringsforslag 19 og 20 (Artikel 12 Beregning af omkostninger i forbindelse med forsyningspligten)

Ændringsforslag 19 gjorde artiklens bestemmelse strengere, idet der blev indført en forpligtelse for de nationale regeludstedende myndigheder til at konstatere, om og i hvilket omfang varetagelse af forsyningspligten udgør en urimelig byrde, og Kommissionen accepterer ændringen. Med ændringsforslag 20 styrkes artiklens bestemmelse om verifikation af beregningen af nettoomkostningerne, så det sikres, at de nationale regeludstedende myndigheder beregner omkostningerne ved forsyningspligttydelser på en gennemsækelig måde og offentliggør disse beregninger. Kommissionen accepterede denne stramning.

Ændringsforslag 21 og 22 (Artikel 13 Finansiering af forsyningspligten)

Ændringsforslag 21 indføjede tre separate ændringer i teksten, som Kommissionen alle accepterede, skønt den fandt, at den anden ændring ville være bedre i en betragtning, da den er forklarende. I ændringsforslaget blev "kan" erstattet af "skal" i stk. 1, hvilket gør det klart, at medlemsstaterne skal kompensere for en urimelig byrde; den anden ændring nævner lotterier som en yderligere finansieringskilde for medlemsstaterne i forbindelse med kompensation, og endelig blev der i slutningen af stk. 1, litra a), indsat et "og/eller", som tydeliggør, at medlemsstaterne kan anvende en kombination af de finansieringsmuligheder, der er i overensstemmelse med direktivet. Parlamentets ændringsforslag ændrede artiklens ordlyd en anelse for at tydeliggøre myndighedernes tilsyn ved enhver finansieringsordning, hvilket Kommissionen accepterede som en forbedring af teksten.

Ændringsforslag 23 (Artikel 15 Revurdering af forsyningspligtens omfang)

Parlamentets ændringsforslag anførte faktorer, som specielt skulle tages i betragtning ved en revurdering af forsyningspligtens omfang, hvilket blev afvist af Kommissionen, fordi formuleringen fokuserede på visse forhold og faktorer, som kunne foregribe grundlaget for at revurdere omfanget om adskillige år. Den anden del af ændringsforslaget, som sikrer gennemskuelighed og forpligter Kommissionen til at aflægge beretning til Rådet og Europa-Parlamentet efter revurderingen, blev accepteret af Kommissionen.

Ændringsforslag 31 til 33 (Artikel 17 Kontrakter)

Ændringsforslag 31 indførte en ændring i stk. 1 i artikel 17, så det fremgår, at der mindst skal indgå et sæt oplysninger i kontrakten "inden indgåelsen af kontrakten", hvilket Kommissionen afviste, da det allerede fremgår af artiklens indhold. Den anden ændring gik ud på at kræve, at "gældende priser og takster" skal fremgå af kontrakten, også selv om de senere ændres, hvilket Kommissionen accepterede. I ændringsforslag 32 blev det foreslået at ændre "brugere og forbrugere" til "abonnenter af elektroniske kommunikationstjenester", hvilket Kommissionen kun delvis accepterede, da det ikke er korrekt at anvende udtrykket "abonnenter" på dette tidspunkt, som ligger forud for indgåelsen af kontrakten. I rammedirektivet defineres abonnenter som dem, der allerede har indgået en kontrakt med deres tjenesteudbydere. Parlamentets ændringsforslag 33 erstattede "brugere og forbrugere" med "abonnenter" i artiklens stk. 3, hvilket Kommissionen accepterede i henhold til de kommentarer, der er anført for ændringsforslag 32. Ændringsforslaget indførte også en ret for forbrugerne til at blive informeret om deres ret til at bringe kontrakten til ophør, når de modtager en meddelelse om, at deres kontraktvilkår ændres. Kommissionen accepterede dette ændringsforslag og en omformulering af hele artiklen for at gøre den klarere.

Ændringsforslag 35 (Artikel 18 Gennemskuelighed og offentliggørelse af oplysninger)

Ændringsforslag 35 pålagde de nationale regeludstedende myndigheder at offentliggøre ikke blot gennemskuelige, men også "præcise og aktuelle" oplysninger om gældende priser og takster. Kommissionen mente, at det i praksis ville være umuligt for de nationale regeludstedende myndigheder at sikre nøjagtige oplysninger om gældende priser og takster, men accepterede, at de skulle sikre, at ajourførte oplysninger var til rådighed. I ændringsforslag 35 krævedes også, at de nationale regeludstedende myndigheder regelmæssigt skulle rapportere om taksterne og udvikle interaktive oversigter til brug ved takstsammenligninger, hvilket begge dele blev afvist af Kommissionen som værende overregulering.

Ændringsforslag 36 og 37 (Artikel 19 Tjenestekvalitet)

I ændringsforslag 36 tilføjedes "først, efter at der er taget", som gjorde den oprindelige tekst tydeligere og kunne accepteres af Kommissionen. Parlamentet foreslog en ny artikel, som pålagde medlemsstaterne en forpligtelse til at sikre netintegriteten og adgang til det offentlige telefonnet i tilfælde af et katastrofalt udfald af nettet eller i tilfælde af force majeure. Parlamentets ændringsforslag krævede også, at udbydere af offentlige telefonitjenester på bestemte steder sikrede vedvarende adgang til alarmtjenester. Alle disse ændringsforslag accepteredes af Kommissionen, med forbehold af redaktionelle ændringer. Ændringsforslaget krævede desuden, at netoperatører og tjenesteudbydere skulle træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte sine tjenester og at abonnenterne skulle informeres, hvis der var særlig risiko for brud på netsikkerheden, samt om hvordan sådanne brud i givet fald kunne forebygges og de dermed forbundne omkostninger. Kommissionen afviste disse ændringer, da de duplikerer direktivet om databeskyttelse.

Ændringsforslag 38 (Artikel 20 Interoperabilitet mellem digitalt tv-udstyr til forbrugerne)

Ændringsforslaget slettede artiklens stk. 2, hvilket Kommissionen accepterede, da der var tale om en duplikation af bestemmelserne i direktivets artikel 31.

Ændringsforslag 39 (Artikel 21 Telefonistekspedition og nummeroplysningstjenester)

Ændringsforslaget gik ud på at sikre, at abonnenters optagelse i offentlige abonnentfortegnelser skulle være gratis, hvilket Kommissionen accepterede, da det ikke ændrer den nuværende praksis for offentligt tilgængelige abonnentfortegnelser.

Ændringsforslag 41 og 42 (Artikel 22 Det europæiske alarmnummer)

Princippet i kravet om, at teksttelefoner skulle kunne bruges til at ringe til alarmtjenester blev accepteret af Kommissionen, som dog foretrækker at forklare i en betragtning, hvordan denne mulighed allerede er omfattet af den oprindelige tekst. I ændringsforslag 42 indførtes to betingelser for kravet om at stille nummervisning til rådighed for de instanser, der varetager nødsituationer. Kommissionen accepterede den første del, dvs. "hvor det er teknisk muligt", men afviste den anden del, dvs. "og ikke kræver uforholdsmæssigt omfattende finansielle midler". De andre ændringer tilføjede unødvendige detaljer vedrørende gennemførelsen og en henvisning til direktivet om databeskyttelse og blev begge afvist af Kommissionen.

Ændringsforslag 45 og 46 (Artikel 25 Nummerportabilitet, operatørvalg og fast operatørvalg)

Ændringsforslag 45 tilføjede en bestemmelse om, at gebyrer, der pålægges forbrugeren af nummerportabilitet ikke må afholde dem fra at bruge faciliteten. Kommissionen accepterede denne ændring med redaktionelle ændringer. Ændringsforslag 46 pålagde medlemsstaterne en forpligtelse til at sikre, at forbrugerne regelmæssigt informeres om deres ret til nummerportabilitet, hvis princip blev accepteret af Kommissionen ud fra en betragtning om, at det er hensigtsmæssigt med rimelige foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne er bekendte med deres rettigheder.

Ændringsforslag 47, 49 og 70 (Artikel 26 Transmissionspligt)

Parlamentets ændringsforslag 47, 49 og 70 indførte adskillige ændringer i artikel 26, hvoraf kun få kunne accepteres af Kommissionen. Omfanget af tilladte pålæg om transmissionspligt i artiklen blev indskrænket til at dække "transmissioner med sigte mod at løse public service-opgaver", hvilket ikke dækker kommercielle tv-kanaler, som opfylder kriteriet om kulturel

mangfoldighed. Ændringsforslag 47 tilføjede "eller senere udvikles" til net, som oprettes med henblik på formidling af radio- og tv-udsendelser til offentligheden, hvilket accepteredes af Kommissionen, da det giver fleksibilitet, så der kan tages højde for udviklingen hos andre net. Ændringsforslag 49 erstattede "strækker sig over et begrænset tidsrum" med "tages op til revision med regelmæssige mellemrum", hvilket tydeliggjorde meningen i det oprindelige forslag. Ændringsforslag 70 giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage at "indføre en kompensationsordning" for virksomheder, der er underlagt transmissionspligt. Kommissionen afviste ændringen, fordi den mener, at princippet skal være, at der gives passende kompensation og ikke, at der indføres en kompensationsordning. Den anden del af ændringsforslag 70 drejede sig om beregning af kompensationen og fastsatte, at kompensationen skulle tage hensyn til "netoudgifter" [termen vedrører forsyningspligt] til den nødvendige netkapacitet og værdien af de tjenester, som radiofoni- og programudbydere formidler. Kommissionen kunne acceptere at tage hensyn til operatørers omkostninger, anvendt netkapacitet og værdien af det leverede indhold ved fastlæggelsen af en eventuel kompensation og kunne derfor delvis acceptere ændringen.

Ændringsforslag 52 (Artikel 28 Supplerende obligatoriske tjenester)

Parlamentets ændringsforslag 52 krævede, at medlemsstaten fuldt ud skal kompensere virksomheder for at opfylde forpligtelser, som ikke er forsyningspligtgydelser i henhold til denne artikel. Kommissionen fandt, at omfanget af mulige foranstaltninger, som kunne kræves i henhold til artiklen, var for stort, og at det ville derfor være upassende at fastsætte kompensationer, som måske ville være uforenelige med traktatens statsstøtteregler. Kommissionen kan højst acceptere en bemærkning herom i en betragtning.

Ændringsforslag 53 og 54 (Artikel 29 Høring af berørte parter)

Ændringsforslaget pålægger de nationale regeludstedende myndigheder at tage hensyn til handicappede brugeres synspunkter i forbindelse med høringer vedrørende brugeres og forbrugeres rettigheder. Kommissionen hilste denne tilføjelse velkommen. Ændringsforslag 54 indføjede en ny artikel, hvorefter medlemsstaterne opfordres til at udvikle mekanismer for samregulering, og opremsede de artikler, som bestemmelsen især burde finde anvendelse på. Kommissionen accepterede delvis og principielt ændringen. Den fandt, at samregulering ville være i overensstemmelse med reguleringsmodellen, de relevante reguleringsprincipper og den overordnede reguleringsstrategi. Men Kommissionen mente ikke, det ville være passende at foregribe, hvor samregulering kunne ske og udtrykkeligt nævne områderne i artiklen. Ideen kunne accepteres i en betragtning med redaktionelle ændringer.

Ændringsforslag 57 og 58 (Bilag II, Indledning)

Kommissionen accepterede ændringen, som tilføjede en sætning i bilaget for at understrege virkningen af bestemmelsen, der sikrer forbrugeren muligheden for at foretage et informeret valg. Kommissionen accepterede ligeledes kravet om, at medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne informeres om deres rettigheder i forbindelse med forsyningspligtgydelser, herunder de faciliteter og tjenester, der er nævnt i bilaget.

Ændringsforslag 60 (Bilag V, afsnit 3)

Ændringsforslag 60 medførte sletning af tekst, som Kommissionen ikke regner for væsentlig, og som den derfor accepterede.

4. KONKLUSION

Kommissionen accepterede størstedelen af ændringsforslagene helt, delvis eller principielt. Det afspejler en parallel tankegang mellem Parlamentet og Kommissionen. At Kommissionen kunne acceptere de fleste af Parlamentets ændringsforslag ved førstebehandlingen afspejler også, at Parlamentet er enig i principperne bag Kommissionens oprindelige forslag. Parlamentets og Kommissionens holdninger inden for de store politikområder, som behandles i direktivet, ligger tæt op ad hinanden.